

- 2) Regulas Nr. 2201/2003 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka bērnu pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanas mērķiem nav nozīmes saiknei ar mātes pilsonību, kā arī viņas dzīvesvietai pirms laulības noslēgšanas tajā dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kas izskata lietu par vecāku atbildību, taču nepietiek ar to, ka nepilngadīgie bērni ir dzimuši šajā dalībvalstī un ir tas pilsoņi.
- 3) Ja dalībvalsts tiesas jurisdikcijā neietilpst izskatīt prasību par laulības šķiršanu saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 3.–5. pantu, tad šīs regulas 7. pants, to skatot kopsakarā ar 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi – fakts, ka atbildētājs pamatlietā ir citas dalībvalsts, nevis tās, kuras tiesa izskata lietu, pilsonis, liedz piemērot 7. pantā paredzēto klauzulu par pārējiem piekritības jautājumiem, tomēr nerada šķēršļus tam, lai šīs dalībvalsts tiesas, kuras pilsonis viņš ir, jurisdikcijā ietilptu izskatīt šādu prasību, piemērojot šīs pēdējās minētās dalībvalsts nacionālo tiesību normas par jurisdikciju.

Ja tiesai, kurā celta prasība par vecāku atbildību, nav jurisdikcijas saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 8.–13. pantu, šīs regulas 14. pants ir jāinterpretē tādējādi – apstākļi, ka atbildētājs pamatlietā ir citas dalībvalsts, nevis tās tiesas pilsonis, kurā ir celta prasība, neliedz piemērot šajā pantā paredzēto klauzulu par pārējiem jurisdikcijas jautājumiem.

- 4) Regulas Nr. 4/2009 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- ja visu pamatlietas dalībnieku ierastā dzīvesvieta nav vienā dalībvalstī, tad izņēmuma gadījumos jurisdikciju var konstatēt, pamatojoties uz šajā 7. pantā minēto *forum necessitatis*, ja nevienai no dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar 3.–6. pantu, ja kādā trešā valstī – ar kuru strīds ir cieši saistīts – tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai vest vai tas izrādās neiespējami, vai šis strīds ir pietiekami saistīts ar dalībvalsti, kuras tiesa izskata lietu;
- lai izņēmuma gadījumos uzskatītu, ka tiesvedību nevar pamatoti uzsākt vai veikt trešā valstī, ir svarīgi, lai pēc katrā atsevišķā gadījumā izvirzīto elementu detalizētas analīzes būtu konstatēts, ka pieejamība tiesai šajā trešā valstī ir juridiski vai faktiski apgrūtināta, jo īpaši piemērojot procesuālās prasības, kas ir diskriminējošas vai pretrunā taisnīgas tiesas pamatgarantijām, neprasot, lai lietas dalībnieks, kas atsaucas uz 7. pantu, pierādītu, ka tā ir vērsusies vai mēģinājusi vērsties tās pašas trešās valsts tiesā, taču neveiksmīgi, un
- lai uzskatītu, ka strīdam ir jābūt pietiekami saistītam ar dalībvalsti, kurā atrodas tiesa, kas izskata lietu, ir iespējams atsaukties uz vienas no pusēm valstspiederību.

(¹) OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Landgericht Hannover* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Landkreis Northeim/Daimler AG*

(Lieta C-588/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Prasības par zaudējumu atlīdzību saistībā ar Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumiem – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums – Izlīguma procedūra – Izstrādājumi, uz kuriem attiecas pārkāpums – Specializētie kravas automobiļi – Sadzīves atkritumu savākšanas kravas automobiļi)

(2022/C 408/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Landkreis Northeim*

Atbildētāja: *Daimler AG*

piedaloties: Iveco Magirus AG, Traton SE, MAN SE, MAN Truck & Bus un MAN Truck & Bus Deutschland GmbH tiesību pārņēmēja, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa

2016. gada 19. jūlija Komisijas lēmums, kas izziņots ar atsauces numuru C(2016) 4673 final, par procedūru saskaņā ar [LESD] 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta AT.39824 – Kravas automobiļi) ir jāinterpretē tādējādi, ka specializētie kravas automobiļi, tostarp sadzīves atkritumu savākšanas kravas automobiļi, ietilpst izstrādājumos, uz kuriem attiecas šajā lēmumā konstatētā aizliegtā vienošanās.

(¹) OV C 53, 15.2.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (Tallinna Halduskohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lux Express Estonia AS/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (Lieta C-614/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Atsevišķu pasažieru kategoriju bezmaksas pārvadāšanas pienākuma noteikšana ar vispārējiem noteikumiem – Kompetentās iestādes pienākums piešķirt pakalpojumu sniedzējiem sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju – Aprēķina metode)

(2022/C 408/11)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Halduskohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Lux Express Estonia AS

Atbildētāja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/2338 (2016. gada 14. decembris), 2. panta e) punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

šajā tiesību normā minētajā jēdzienā “sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības” ietilpst valsts legislatīvā akta normā paredzēts pienākums uzņēmumiem, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā nodrošina sabiedriskā transporta pakalpojumu, izmantojot autoceļus un dzelzceļu, bez maksas un, nesāņemot kompensāciju no valsts, pārvadāt atsevišķas pasažieru kategorijas, tostarp pirmsskolas vecuma bērnus un atsevišķu kategoriju personas ar invaliditāti.

2) Regulas Nr. 1370/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu 2016/2338, 3. panta 2. punkts un 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

kompetentajām iestādēm ir pienākums piešķirt uzņēmumiem, kuri attiecīgās dalībvalsts teritorijā nodrošina sabiedriskā transporta pakalpojumu, izmantojot autoceļus un dzelzceļu, kompensāciju saistībā ar neto labvēlīgo vai nelabvēlīgo finanšu ietekmi uz izmaksām un ieņēmumiem, kas radušies, ievērojot vispārējos noteikumus paredzētu pienākumu bez maksas pārvadāt atsevišķas pasažieru kategorijas, tostarp pirmsskolas vecuma bērnus un atsevišķu kategoriju personas ar invaliditāti.